

ŘEMESLA 05. 06. 2020

Vypalování do dřeva aneb jak vytvořit fascinující obrazce

Historie techniky vypalování do dřeva je opravdu dlouhá. Sahá v podstatě až do středověku. V této době však měla o dost jednodušší podobu. Žádná...

Určitě jste někdy obdivovali krásné obrazce, které kdosi vytvořil pomocí vypalování do dřeva. Tato metoda však není vůbec náročná a můžete si ji zkusit zcela bezpečně i doma. Postačí k tomu jen kvalitní vypalovací pero, nebo pájka, hladký kus dřeva a můžete kouzlit.

Vypalování do dřeva můžeme zařadit do uměleckých technik a často je také nazýváno jako **pyrografie**. Tento název je odvozen z řeckého **pur** (oheň) a **graphos** (písmo).

Vypalování do dřeva a jeho historie

Historie techniky vypalování do dřeva je opravdu dlouhá. Sahá v podstatě až do středověku. V této době však měla o dost jednodušší podobu. Žádná vypalovací pera ani pájky neexistovaly, a tak si

obyvatelé středověké doby museli poradit **jinými způsoby**. Přesná podoba **pyrografie** z této doby ale není známá. Některé zdroje například tvrdí, že **k vypalování sloužily pruty**, které se **žhavily na horké plotně**. Vypalování ve středověku se říkalo **pokerwork**. Tato technika byla v tamější době považovaná nejprve za oblíbenou **zábavu zámožnějších lidí**, později se ale dostala i mezi chudší lid a stala se tak **klasickým řemeslem**. Vypalování do dřeva se s časem formovalo do podoby, kterou známe dnes. Velký vývoj toto **umělecké řemeslo** zaznamenalo především **kolem 19. století**.

Vypalování do dřeva - co je k tomu potřeba?

Pokud byste se chtěli pustit do **vypalování do dřeva**, potřebujete jednoznačně jak sám název napovídá tvrdé, a především **hladké dřevo**. Vhodnější jsou ta světlejší, jako například **javorové dřevo**, nebo to **lipové**, aby vytvořený obraz vyniknul. Lze však použít i tyto druhy: **borovice, buk, bříza**, nebo **dub**. Pak je důležitá pájka, kterou budete obrazce tvořit, nebo **vypalovací pero**.

Vypalování do dřeva - jak vybrat kreslicí náčiní?

Na trhu se nabízí **celá řada pájek, vypalovacích a gravírovacích per**. Překvapí vás ale, že pokud nebudete chtít utrácet za tyto nástroje, dá se vytvořit kreslicí náčiní na vypalování do dřeva jednoduše i doma **pomocí špendlíku**, který zapíchnete do tužky. Poté postupujete podobně, jako když malujete vejce na Velikonoce. Akorát s tím rozdílem, že špendlík pouze **nahříváte nad svíčkou** a dokud je **žhavý, přiložíte jej na místo**, které chcete na [dřevěné desce](#) vypálit. Nevýhoda této improvizace je ta, že bohužel nevytvoříte plynulou linku. Pájku či vypalovací pero seženete na trhu **v cenové relaci** od 150 korun až do 2 000 korun. Ta dražší pera a pájky jsou pak samozřejmě **kvalitnější** a déle vám vydrží. Výběr je zcela na vás.

Vypalování do dřeva - jak se jej naučit?

Jestliže **nejste zrovna zdatným kreslířem** a neoplýváte bujnou fantazií, **můžete se přihlásit do kurzu**, díky kterému se můžete vypalování do dřeva naučit. Možností je mnoho. Zajímavý je například kurz tematicky zaměřený na **gravírování do dřeva**, nebo **malování horkou pájkou**. Je jen na vás, co byste rádi uměli. **Vypalováním do dřeva** lze zdobit i [dřevěné vánoční](#), či velikonoční ozdoby. I na tato témata jistě najdete nějaký **vhodný kurz**.

Vypalování do dřeva - kde se inspirovat?

Neomezenou inspiraci nabízí samozřejmě **internet**, kde najdete veliké množství obrázců, obrázků, nápisů, které můžete vyzkoušet podle vzoru vytvořit. Je dobré si předtím, než zahájíte vypalování do dřeva **předkreslit šablonu** na povrch, který budete zdobit. Pokud jste ale **zruční a máte fantazie na rozdávání**, předpřipravené linky nejsou potřeba. Inspiraci můžete také beze všeho sbírat i na **trzích umělecky a řemeslně zaměřených**, nebo můžete vzít rodinu na výlet a zavítat do některého z **muzeí**, které se soustředí na řemesla a historické nástroje, či přímo na vypalování do dřeva. Možností jsou i **vernisáže pyrografie**, které pořádají nadšení umělci, kterým toto **řemeslo** učarovalo. Na některých výstavách je možné obdivovat opravdu **dech beroucí ztvárnění**.

Autor článku: [Iveta Berezkinová](#)